

SPRAWOZDANIA Z SEMINARIÓW SALEZJAŃSKICH

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO TOWARZYSTWA SALEZJAŃSKIEGO W KRAKOWIE W ROKU SEMINARYJNYM 2009/2010

1. WPROWADZENIE

Rok akademicki 2009/2010 był drugim z kolei, kiedy to w murach Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie swoje przygotowanie do życia jako kapłan salezjanin przeżywali współbracia ze wszystkich polskich inspektorii salezjańskich oraz z okręgu wschodniego.

Korzystając z tradycji tworzonych podczas pierwszego roku istnienia wspólnoty międzyinspektorialnej oraz wykorzystując zapas licznej grupy współbraci przybyłych z asystencji na trzeci rok studiów, w minionym okresie mogliśmy się cieszyć licznymi owocami połączenia seminariów salezjańskich: bogactwem i różnorodnością tradycji salezjańskich wspólnot, szeroką gamą talentów i uzdolnień poszczególnych współbraci, co w klimacie wzajemnego zrozumienia, dialogu i współpracy, dawało poczucie jedności. Spotkanie współbraci z różnych inspektorii tworzy środowisko bogate w różnego rodzaju doświadczenia urzeczywistniania charyzmatu ks. Bosko, buduje naturalną płaszczyznę wymiany tych doświadczeń oraz umożliwia zapewnienie wysokiego poziomu kadry dydaktyczno-wychowawczej.

Na drodze budowania i umacniania nowej wspólnoty formacyjnej otwieraliśmy się na działanie Ducha Odnowiciela poprzez celebrowanie dwóch znaczących dla naszego Zgromadzenia rocznic – 150-lecia powstania Towarzystwa św. Franciszka Salezego oraz 100. rocznicy śmierci błogosławionego Michała Rua. Jubileusz naszego Zgromadzenia pozwolił nam, w duchu Kapituły Generalnej 26, sięgnąć do korzeni naszej duchowości, a postać błogosławionego następcy ks. Bosko dała nam przykład gorliwego urzeczywistniania salezjańskiego charyzmatu.

Miniony rok był także rokiem refleksji nad darem kapłaństwa i dziękczynienia za Bożą miłość urzeczywistnianą w tym darze. Postać świętego Proboszcza z Ars stała się dla nas wzorem gorliwości i zaangażowania duszpasterskiego.

2. INAUGURACJA

Rozpoczęcie Roku Akademickiego 2009/10 poprzedził kilkudniowy obóz integracyjny w Rycerze Górnej. Jesienne piękno Beskidu Żywieckiego stwarzało doskonałą okazję do pogłębiania relacji braterstwa i budowania jedności z nowo przybyłymi do wspólnoty współbraćmi. Do nowego roku pracy i formacji w wymiarze duchowym przygotowało nas triduum, które jednocześnie dało nam możliwość opracowania Programu Życia Wspólnoty. W programie tym, jako jeden z najważniejszych celów formacyjnych, wybraliśmy kształtowanie postawy osobistej odpowiedzialności za powołanie i formację.

Inauguracja roku akademickiego odbyła się 1 października w gmachu WSDTS w Krakowie. Uroczystej koncelebrze Eucharystii przewodniczył Radca Generalny Regionu Europa Północ ks. Stefan Turansky, a wykład inauguracyjny zatytułowany *Wpatrując się w Chrystusa-Kapłana* wygłosił ks. prof. dr hab. Roman Pindel (Uniwersytet Papieski Jana Pawła II). Nowy rok akademicki 2009/2010 został zainaugurowany pod hasłem *Kapłaństwo Chrystusa w charyzmacie Księdza Bosko*.

3. STRUKTURA ORGANIZACYJNA WSDTS

3.1. Współpraca z UPJPII oraz innymi uczelniami

Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie jest afiliowane do Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie (UPJPII). Delegat WSDTS uczestniczył w posiedzeniach Rady Wydziału Teologicznego. W roku sprawozdawczym pięciu współpracowników było etatowymi pracownikami dydaktycznymi i naukowymi UPJPII:

ks. dr hab. W. Życiński, prof. UPJPII,

ks. dr hab. T. Biesaga, prof. UPJPII,

ks. dr hab. J. Mączka, prof. UPJPII, dziekan wydziału filozoficznego,

ks. dr S. Jędrzejewski,

ks. dr Roman Mazur.

Trzech wykładowców UPJPII było bezpośrednio zaangażowanych w proces formacji w naszym seminarium, poprzez prowadzenie zajęć dydaktycznych:

ks. prof. dr hab. K. Panuś,

o. dr hab. D. Kasprzak OFMCap,

o. prof. dr hab. T. Łukaszyk OSPPE, emerytowany profesor UPJPII.

Z naszej strony włączaliśmy się czynnie w życie Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II poprzez udział w seminariach naukowych i magisterskich oraz innych wydarzeniach naukowych i kulturalnych organizowanych przez UPJPII. Studenci i władze seminarium uczestniczyli we wszystkich ważniejszych wydarzeniach akademickich UPJPII: w dorocznej pielgrzymce studentów do Kalwarii Zebrzydowskiej, w uroczystości inauguracji roku akademickiego, mszy św. za zmarłych pracowników naukowych akademickich uczelni krakowskich.

WSDTS korzysta także z usług dydaktycznej współpracy i osób świeckich pracujących w innych uczelniach. Zajęcia w seminarium prowadzili pracownicy Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im. Jana Pawła II w Lublinie: ks. dr hab. J. Gocko SDB, prof. KUL, oraz pani dr A. Kulik.

Największa grupa wykładowców WSDTS związana jest pracą naukową z Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie:

ks. prof. dr hab. H. Skorowski, Rektor UKSW,

ks. dr hab. Marian Graczyk, prof. UKSW,

ks. dr A. Domaszek,

ks. dr hab. Jarosław Koral, prof. UKSW, dziekan wydziału Nauk Historycznych i Społecznych,

ks. dr hab. K. Misiaszek, prof. UKSW,

ks. dr K. Niegowski,

ks. dr J. Rusiecki,

ks. dr hab. H. Stawniak, prof. UKSW, prodziekan wydziału Prawa kanonicznego.

Z innych uczelni w procesie dydaktycznym WSDTS uczestniczyli: ks. dr S. Jankowski SDB z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Toruniu, ks. dr R. Kempiak z PWT Wrocław, pani dr M. Kantor z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, ks. dr P. Przesmycki SDB z Salezjańskiej Wyższej Szkoły Ekonomii i Zarządzania w Łodzi; pan dr W. Srebro z Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie, ks. dr B. Stańkowski SDB zatrudniony w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” oraz wykładowcy Akademii Muzycznej w Krakowie: pan prof. A. Korzeniowski, dziekan Wydziału Aktorsko-Wokalnego Akademii Muzycznej w Krakowie i mgr A. Korzeniowski.

3.2. Wspólnoty istniejące przy WSDTS

Na terenie WSDTS w minionym roku akademickim działały trzy wspólnoty salezjańskie:

- Wspólnota Niepokalanego Poczęcia – utworzona z wychowawców i studentów teologii. Liczyła 52 współbraci, w tym 11 księży, 12 diakonów i 34 kleryków;
- Wspólnota profesorów, bł. Józefa Kowalskiego, którą tworzyło 9 współbraci, z których 6 mieszka na stałe w Seminarium;
- Wspólnota Centrum Młodzieżowego Wychowania i Duszpasterstwa Młodzieży, w którym pracuje 5 salezjanów.

Każda z powyższych wspólnot posiada swoją własną autonomię i strukturę organizacyjną określoną w dokumentach Zgromadzenia Salezjańskiego.

Zgodnie z dokumentami Zgromadzenia Salezjańskiego, wspólnota teologii – służąca pięciu inspektorom salezjańskim: Krakowskiej, Piłskiej, Warszawskiej, Wrocławskiej oraz Okręgowi Wschodniemu – współpracowała z tzw. Kuratorium, czyli podmiotem zapewniającym stałą współodpowiedzialność zainteresowanych wspólnot inspektorialnych. W minionym roku akademickim, Kuratorium zebrało się dwa razy na początku każdego semestru celem omówienia głównych kierunków kształcenia i formacji.

4. PERSONEL DYDAKTYCZNY

4.1. Wykładowcy

Funkcję rektora w roku sprawozdawczym pełnił ks. dr Wojciech Krawczyk, którego wspomagał w organizacji zajęć dydaktycznych ks. dr Sylwester Jędrzejewski, pełniący funkcję prorektora ds. studiów.

Personel dydaktyczny w roku akademickim 2009/2010 tworzyło 42 wykładowców: 32 spośród nich, to salezjanie; 4 wykładowców, to osoby duchowne przynależące do diecezji bądź do innych zakonów; pozostałe 6 osób, to wykładowcy świeccy.

Wśród wykładowców 5 posiadało tytuł profesora zwyczajnego, 6 profesora uczelni, 26 wykładowców posiadało stopień doktora. Pozostali wykładowcy posiadali magisteria specjalistyczne.

4.2. Sympozja, kursy i szkolenia

Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie wraz z Salezjańskim Centrum Edukacyjnym było organizatorem kilku sympozycji, kursów i szkoleń przeznaczonych dla osób duchownych i świeckich.

4.2.1. Konferencje naukowo-szkoleniowe

Dla katechetów:

28.11.08. – *Jak przygotować i przeprowadzić rekolekcje szkolne?*

Dla kapłanów tzw. Kwinkwenum:

26-28 listopada 2009,

11-12 czerwca 2009.

Z powodu wydarzeń związanych z katastrofą pod Smoleńskiem zostało odwołane, zaplanowane na 17 maja, sympozjum dla nauczycieli – *System wychowawczy Księdza Bosko w realiach współczesnych* oraz Kwinkwenum dla kapłanów, planowane na dni od 15 do 17 maja.

4.2.2. Konwersatoria

W roku akademickim 2009/2010 zostały przeprowadzone następujące zajęcia w ramach tzw. Konwersatoriów:

4-5 stycznia 2010 r.:

Rok III: *Autoformacja* – dr W. Srebro;

Rok IV/V: *Media w duszpasterstwie, duszpasterstwo w mediach* – o. J. Szewek OFMConv;
 Rok VI: *Liturgika, Przygotowanie do posług* – ks. mgr lic. J. Pachulski.

Ponadto, we wrześniu zostały przeprowadzone przez ks. mgr S. Mierzwę Warsztaty homiletyczne mające na celu przygotowanie programów szkolnych rekolekcji wielkopostnych.

5. STUDIA

Studia przebiegały zgodnie z programem, opartym o *Ratio Studiorum pro Polonia*, wytycznymi UPJPII oraz założeniami *Formacji Salezjanów ks. Bosko* przedstawionymi w dokumentach Zgromadzenia.

Rok akademicki obejmował w sumie 131 dni wykładowych (72 – pierwszy semestr, 59 – drugi semestr). Liczba ta została powiększona o sześć dni zajęć zorganizowanych w ramach Konwersatoriów i warsztatów dla wszystkich kursów.

5.1. Seminaria

W minionym roku akademickim w naszym seminarium prowadzono 11 seminariów naukowych:

1. Teologia biblijna: ks. dr R. Mazur; ks. dr S. Jędrzejewski; ks. dr R. Kempiak;
2. Teologia dogmatyczna: ks. dr hab. W. Życiński, prof. UPJPII; ks. dr D. Kozłowski;
3. Teologia moralna: ks. dr hab. J. Gocko, prof. KUL; ks. dr J. Ryłko;
4. Teologia pastoralna: ks. dr R. Bieleń;
5. Katolicka Nauka Społeczna: ks. dr hab. J. Koral, prof. UKSW; ks. prof. dr hab. H. Skorowski;
6. Katechetyka: ks. dr hab. K. Misiaszek, prof. UKSW;
7. Liturgika: ks. dr J. Rusiecki;
8. Etyka/Bioetyka: ks. dr hab. T. Biesaga, prof. UPJPII;
9. Prawo kanoniczne: ks. dr hab. H. Stawniak, prof. UKSW;
10. Historia Kościoła: ks. dr hab. Jan Pietrzykowski;
11. Muzyka kościelna: prof. dr hab. Adam Korzeniowski.

5.2. Magisteria

24 lutego 2009 r., w gmachu naszego seminarium odbyła się obrona prac magisterskich. Przed komisją egzaminacyjną pod przewodnictwem ks. dr hab. Jan Szczurka, prof. UPJPII, stanęło dziewięciu współpracowników. Wszyscy uzyskali tytuł magistra. Ponadto, w maju, na UKSW w Warszawie tytuł magistra uzyskało dwóch współpracowników.

W tym miejscu wyrażam moją wdzięczność wobec ks. Prorektora ds. studiów ks. dr Sylwestra Jędrzejewskiego za przygotowanie i organizację procesu obrony prac magisterskich.

5.3. Święcenia i posługi

5.3.1. Święcenia kapłańskie

Zgodnie z ustaleniami Księży Inspektorów, święceń prezbiteratu udzielono w macierzystych Inspektoriat. Dnia 22 maja, w Oświęcimiu, Warszawie i Wrocławiu, święcenia przyjął 7 diakonów, a 29 maja w Łądzie – kolejnych 4.

5.3.2. Święcenia diakonatu

Dnia 26 czerwca 2010, w kaplicy Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Krakowie, ks. bp Józef Gózddek udzielił święceń diakonatu 6 naszym alumnom.

5.3.3. Posługi akolitatu i lektoratu

Posługę akolitatu, w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia, 8 grudnia, przyjął 9 alumnów. Posługę lektoratu, 14 marca, przyjął 17 współpracowników.

5.4. Biblioteka

W minionym roku akademickim odpowiedzialność za bibliotekę przejął ks. dr Roman Mazur. Systematycznie prowadzono prace nad porządkowaniem księgozbioru i powiększaniem zasobów katalogu elektronicznego. W Bibliotece, oprócz jej kierownika, zaangażowanych było 4 uczniów oraz zatrudnione trzy osoby świeckie.

Katalog elektroniczny obejmuje ponad 81 000 tysięcy opisów. W roku sprawozdawczym wzrósł on o ponad 7 tysięcy. Wraz ze starym katalogiem kartkowym obejmuje i udostępnia blisko 95 tysięcy woluminów. W katalogu elektronicznym nie zostało ujętych ok. 70 000 pozycji książkowych oraz ok. 40 000 czasopism.

W roku sprawozdawczym zakupiono 195 tytułów książkowych oraz prowadzono prenumeratę 196 tytułów czasopism. W wolnym dostępie w czytelni znajduje się 200 tytułów periodyków.

Po przeprowadzonym gruntownym remoncie magazynów bibliotecznych, inwestycje w biblioteczne w minionym roku dotyczyły jej wyposażenia. Usprawniono system wypożyczalni poprzez jej pełne skomputeryzowanie. Dokonano inwestycji na łączną sumę 24 548 zł.

W maju bieżącego roku wysoki stan wody w Wiśle stworzył bezpośrednie zagrożenie zniszczenia zbiorów naszej biblioteki. Dzięki ofiarnej pracy i zaangażowaniu wszystkich współpracowników, udało się ocalić zbiory i uchronić magazyny przed zalaniem. Słowa szczególnego podziękowania pragnę w tym miejscu skierować do pana Jerzego Ziemińskiego, pracownika administracji naszego seminarium, za jego ofiarną pracę w tych dniach. Dziękuję również serdecznie wszystkim współpracownikom, tak z naszej, jak i z innych wspólnot, za ich poświęcenie i trud włożony w ratowanie biblioteki.

6. FORMACJA SEMINARYJNA

Kształcenie predyspozycji intelektualnych to ważny, lecz nie jedyny, wymiar formacji prowadzonej w WSDTS, mającej na celu przygotowanie współpracowników do życia w charyzmacie salezjańskim jako kapłan lub koadiutor. Zgodnie z dokumentami Kościoła i Zgromadzenia proces ten w naszym seminarium obejmuje również wymiar dojrzałości osobowej, wymiar duchowy oraz pastoralny.

6.1. Wymiar dojrzałości osobowej

Środowisko seminaryjne stwarza warunki do integralnego rozwoju osobowego, zwracając w sposób szczególny uwagę na kształtowanie umiejętności życia we wspólnocie. Zdrowie, równowaga psychiczna, dojrzałość uczuciowa oraz zdolność do nawiązywania relacji, to nieodzowne warunki realizacji misji salezjańskiej. Aby osiągnąć te cele, podejmowana jest praktyka wspólnego opracowania Programu Życia Wspólnoty, obejmującego – oprócz rozkładu zajęć i rocznego kalendarium – konkretne cele formacyjne. Program ten stanowi podstawę do tworzenia osobistego programu życia będącego konkretnym wyrazem odpowiedzialności za wspólnotę oraz rozwój własnego powołania.

Współbracia studiujący w naszym seminarium mają możliwość udziału w licznych aktywnościach o charakterze kulturalnym, artystycznym i sportowym. W tym miejscu należy podkreślić ich uczestnictwo w imprezach międzyseminaryjnych w Krakowie, zaangażowanie w przygotowanie i wystawienie Misterium Męki Pańskiej, zainteresowanie muzyką i teatrem oraz udział w wielu innych wydarzeniach z zakresu życia kulturalnego.

6.2. Wymiar duchowy

Formacja duchowo-religijna, oparta o wskazania *Ratio Formationis SDB* i inne dokumenty Zgromadzenia i Kościoła, powinna być duszą integralnie pojętej formacji. Program rekolekcji, dni skupienia miesięcznego i kwartalnego, konferencje i homilie, praca w kursach, a także udział w przeżyciach religijnych Kościoła i Zgromadzenia, to tylko niektóre jej elementy. Niezastąpionym środ-

kiem formacji jest osobiste kierownictwo duchowe realizowane w sakramencie pojednania oraz podczas rozmów z przełożonym.

W programie życia wspólnoty położyliśmy nacisk na rozwój życia duchowego poprzez troskę o modlitwę osobistą, a także o jakość przygotowania i przeżywania celebracji liturgicznych. Podjęliśmy wysiłek głębszego rozumienia daru kapłaństwa w charyzmacie św. Jana Bosko. Silne oddziaływanie w wymiarze duchowym zapewnił udział w rekolekcjach przeżywanych w grupach rocznikowych.

6.3. Formacja pastoralna

Przygotowanie pastoralne w naszym seminarium realizowano w następujących formach:

- ćwiczenia i praktyki objęte programem studiów w ramach przedmiotów pastoralnych;
- praktyki wakacyjne przeżywane we wspólnotach lokalnych;
- stałe, bądź okazjonalne zaangażowania pastoralne w ciągu roku.

I. Zaangażowania okazjonalne:

- 1 Wystawienie misterium Męki Pańskiej;
- 2 Pomoc w organizacji Świąt Młodzieży w inspektoriat macierzystych;
- 3 Pomoc w organizacji niedziel powołańiowych;
- 4 Prowadzenie rekolekcji wielkopostnych;
- 5 Pomoc w organizacji dni skupienia dla młodzieży.

II. Zaangażowania systematyczne:

- 1 Zaangażowanie w duszpasterstwo młodzieżowe przy kaplicy M.B. Wspomożenia Wiernych;
- 2 Zaangażowanie w pracę Wolontariatu Misyjnego;
- 3 Zaangażowanie w Saltromie w prowadzenie Świetlicy „Świat dziecka”;
- 4 Zaangażowanie w inspektoriatną animację powołańiową.

6.4. Charakterystyczne momenty formacji we wspólnocie

Opracowany na początku roku akademickiego Program Życia Wspólnoty był w wielu momentach kontynuacją realizacji wcześniej wyznaczonych celów. Jako priorytet naszej pracy formacyjnej wyróżniliśmy troskę o osobistą odpowiedzialność za własne powołanie i jego realizację w perspektywie rozwoju osobistego. W tym aspekcie szczególnie ważne jest tworzenie takiej przestrzeni życia seminaryjnego, w której młodzi współpracownicy znajdują możliwości realizacji swojego osobistego programu życia na bazie odpowiedzialnych wyborów, ale w harmonii z dziedzictwem charyzmatu, w wierności Kościołowi, Zgromadzeniu oraz wspólnocie, w której żyją powołaniem w sobie właściwym wymiarze.

W świecie naznaczonym tak wielką indywidualizacją życia, której konsekwencją jest osłabianie relacji międzyosobowych, szczególnie ważne jest nabieranie umiejętności życia we wspólnocie, doświadczania jej bogactwa i korzystania z niej jako środowiska wspomagającego realizację powołania. Umiejętność budowania głębokich relacji w oparciu o ewangeliczne wartości szacunku wobec ludzkiej godności i wartości osoby ludzkiej staje się ważnym wyzwaniem dla współczesnego zakonnika, szczególnie zakonnika-wychowawcy. Nie bez znaczenia w świecie obciążonym tak dużą indywidualizacją i zróżnicowaniem jest nabywanie umiejętności skutecznego rozwiązywania konfliktów poprzez twórczy dialog.

Ważnym celem formacyjnym jest odnajdywanie swojego miejsca jako kapłan i zakonnik w kontekście współczesnego społeczeństwa formowanego przez kulturę użyteczności i techniki. Chodzi o przeciwstawienie się postawie bycia biernym konsumentem i kształtowanie w sobie obrazu Boga Stwórcy dobra poprzez rozwój osobistych darów i umiejętność ich wykorzystywania w realizacji misji.

W pracy formacyjnej nie do przecenienia jest kierownictwo duchowe. Pragnę z całego serca podziękować naszym spowiednikom, ks. Henrykowi Badurze i ks. Stanisławowi Oskwarkowi, za ich wręcz heroiczną wierność konfesjonałowi i poświęcenie wyrażane w dyspozycyjności dla nas.

W tym miejscu pragnę również podziękować cichym formatorom – naszym nestorom, ks. Janowi Wilkołkowi i ks. Janowi Krawcowi. Wasza obecność wśród nas, znacząca doświadczeniem wielu lat życia salezjańskiego poświęconego przede wszystkim temu miejscu i temu dziełu, które nosi imię Łosiówka, jest również nie do przecenienia. Za wasze ciche świadectwo z serca dziękujemy.

7. ZMIANY PERSONALNE

W bieżącym roku akademickim wspólnotę seminaryjną opuścił ks. dr Roman Mazur wykładowca Pisma św. Nowego Testamentu i kierownik biblioteki. Pragnę ks. Romanowi podziękować za wszelkie dobro, które było owocem jego pracy. Zapewne będziemy odczuwać brak jego ciągłej obecności wśród nas, ale pocieszającym jest to, że ks. Roman będzie się dzielił z nami bogactwem swojej biblijnej wiedzy podczas zajęć dydaktycznych.

8. BAZA MATERIALNA

Administrację bazy materialnej, przy ścisłej współpracy z ks. Ekonomem Inspektorialnym, prowadził ks. Janusz Kasza, wspierany przez poszczególne wspólnoty.

Do najważniejszych inwestycji minionego roku należy zaliczyć:

- Remont generalny i przebudowę łazienek w północnym skrzydle nowego seminarium (powstało 27 nowych łazienek);
- Remont i wymianę poszycia dachowego na nowej części seminarium;
- Przygotowanie i wyposażenie domowej pralni i prasowni dla współbraci;
- Stworzenie dwóch zamkniętych pomieszczeń w kaplicy teologicznej przeznaczonych dla spowiedzi współbraci;
- Przebudowę, nowy wystrój i wyposażenie sali wspólnotowej współbraci;
- Zakup nowej kserokopiarki;
- Zakup mebli do świetlicy przełożonych;
- Zainstalowanie oświetlenia awaryjnego w północnym skrzydle nowego seminarium;
- Doposażenie i wymianę sprzętu przeciwpożarowego;
- Zakup samochodu osobowego marki Skoda Octavia;
- Zakup 10 pomp i węży strażackich;
- Remonty, przeglądy i naprawy związane z uszkodzeniami obiektów i sprzętu po dwóch tegorocznych powodziach.

9. ZAKOŃCZENIE

Retrospekcja pozwala nam zauważyć, że miniony rok akademicki i formacji seminaryjnej był bogaty w różnorodne przeżycia związane z życiem Kościoła Powszechnego i lokalnego, z życiem Zgromadzenia i naszych wspólnot inspektorialnych. Spojrzenie na nasze życie seminaryjne ukazuje nam dobro, które stało się naszym udziałem, za które winniśmy dziękować Bogu Najwyższemu i ludziom będącym narzędziami Bożej łaski. Najpierw dziękuję tym, którzy bezpośrednio są zaangażowani w działalność naszego Seminarium – przełożonym, formatorom i wszystkim wykładowcom. Bardzo serdecznie dziękuję młodym współbraciom, którzy w minionym roku, pomimo wielu trudności, potrafili stworzyć klimat wzajemnej życzliwości, dialogu i jedności. Dziękuję za postawę twórczego zaangażowania w budowanie naszej wspólnoty. Bogactwo waszych talentów nie było przez Was zakopywane, ale w zdecydowanej większości potrafiliście się dzielić tym, co macie i co potraficie, dając świadectwo głębokiej wiary i umiłowania naszego charyzmatu.

Dziękuję również tym, którzy stoją w cieniu procesu formacji, a którzy swoją pracą zapewniają nam warunki do realizacji naszej misji. Na ręce ks. Ekonoma Janusza Kaszy składam podziękowanie całemu personelowi administracyjnemu i wszystkim naszym darczyńcom i przyjaciółom. Nie do pominięcia są salezjanie świeccy gromadzący się przy naszym seminarium. Za wasze dary

zarówno duchowe, jak i materialne, ofiarowane nam z tak wielką systematycznością i wiernością bardzo dziękuję.

Od lat nasze Seminarium współpracuje z Papieską Akademią Teologiczną, a obecnie Papieskim Uniwersytetem Jana Pawła II w Krakowie. Dziękuję wszystkim księżom profesorom związanym ze środowiskiem Uniwersytetu za to wielkie dobro, które rodzi się dzięki naszej współpracy.

Na zakończenie słowa podziękowania kieruję do tych, od których powinienem zacząć, ponieważ to oni dźwigają największe brzemie odpowiedzialności – mówię tu o naszych Księżach Inspektorach. Ksiądz Inspektor Marek Chrzan niejednokrotnie poprzez swoją obecność wśród nas i dyspozycyjność wyrażał troskę i zaangażowanie w naszą wspólnotę i seminarium. Również dzisiaj, pomimo że jego obowiązki i odpowiedzialność tak bardzo się rozszerzyły ze względu na pełnienie funkcji Rady Generalnego, zachowuje nas w sercu. W imieniu wszystkich współbraci za wszystko serdecznie dziękuję. Dziękuję wszystkim Księżom Inspektorom. Dziękuję za Waszą troskę o nas, zainteresowanie i wyrozumiałość.

Nie można tu zapomnieć o ekonomach inspektorialnych, których praca zapewnia nam bezpieczeństwo materialne, o delegatach ds. formacji oraz innych współbraciach zaangażowanych w życie wspólnot formacyjnych takich jak nasza.

Na zakończenie, wdzięczność kieruję do wszystkich współbraci zaangażowanych w jakikolwiek sposób w życie naszej wspólnoty, za wysiłek, który przyniósł owoce dające radość i satysfakcję.

Ks. Wojciech Krawczyk SDB
Rektor WSD TS, Kraków